

บทที่ 1

บกฟ้า

ความเป็นมาและความล้ำค่าของปัญหา

เด็กมีการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวตั้งแต่เริ่มทำความได้ ขณะที่เด็กยังไม่มีความสามารถในการอ่านนั้น เด็กเรียนรู้เรื่องราวโดยการพึ่งพ่อ แม่ หรือครูเล่าเรื่อง ดูรูปจากหนังสือ ก็จะได้รับความลั่นลานจากคำพูด คำอ่าน และรูปภาพต่าง ๆ ให้เด็กน่าสนใจทางภาษาจากการรู้สึกค่ำใหม่ ๆ เข้าใจความหมายของคำในรูปประยุกต์ต่าง ๆ (นิค้า ชูโต กล่าวมีสิ่ต์ พลายเวช ภานต์มณี ศักดิ์เจริญ 2524 : 14) หนังสือล้ำทรัพเด็กมีบทบาทในการย่วยพัฒนาเด็กให้มีความเจริญทั้งร่างกายและจิตใจ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ปลูกฝังคุณธรรม ส่งเสริมให้เด็กเกิดสินบนการและความคิดสร้างสรรค์ (ปราณี เรียมทอง 2524 : 6) ส่งเสริมให้เด็กมีสับรักษาร่องหนังสือ (พัทยา ลัยชัย 2521 : 26) รู้สึกไปเวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ส่งเสริมให้รู้จักศึกษาด้วยตนเอง (ละเมียด สุมอักษร 2521 : 24) รวมทั้งให้ความบันเทิงด้วย (หทัย พันหยง 2526 : 15)

เด็กที่มีอายุระหว่าง 6-7 ปีเป็นวัยที่มีความล้นใจเกี่ยวกับหนังสือประเทกนิทานและเรื่องที่เกี่ยวกับธรรมชาติ ส่วนเด็กที่มีอายุระหว่าง 9-11 ปี ก็เริ่มล้นใจอ่านเรื่องที่เกี่ยวกับรากยาค่าลัตรธรรมยาติ รวมทั้งล่ารัคต์ต่าง ๆ (บันลือ พฤกษะวน 2524 : 14-17) ปีหนังสือ ส่วนหนึ่งเด็กสามารถลั่นของความต้องการของเด็กอายุ 6-11 ปีได้ เพราะหนังสือล้ำทรัพเด็กเป็นหนังสือที่เขียนเพื่อให้ความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ อาจเป็นนิยาย นิทาน วรรณคดีประเทกค่าง ๆ ที่เหมาะสมลั่นกับเด็ก หรืออาจเป็นเรื่องจริงจากชีวประวัติบุคคลหรือรากยาค่าลัตร แต่มีริเรียนที่เหมาะสมลั่นกับเด็กแต่ละคน หนังสือล้ำทรัพเด็กจึงให้ทั้งความเพลิดเพลินรวมทั้งล้อดแทรก เกี่ยดความรู้ด้านต่าง ๆ ไว้ด้วย (รัชนี ศรีไชยวัณ 2508 : 13)

หนังสือภาพล้ำทรัพเด็กจะคุณลั่นใจและน่าอ่านเพียงใด ยังคงเป็นการสังเคราะห์แบบหนังสือเด็กด้วย หนังสือภาพล้ำทรัพเด็กที่ต้องมีการคัดทำรูปแบบให้มีคุณภาพ นับตั้งแต่รูปแบบ

การเขียน ยังผู้เขียนต้องมีความลามารถในการเขียน พูดเรื่องลับๆ กัน ใช้ก้อยคำลับลับลุวะ เด็กอ่านแล้วเข้าใจ รูปแบบการจัดหน้าและรูปเล่มต้องจัดให้เป็นไปตามหลักศิริทัยฯ เด็ก หน้าหนังสือถูกป้องค่า การใช้อักษรเมียนมาจะล้มกับรับของเด็ก ตลอดจนรูปแบบการพิมพ์สำหรับเด็กที่อ่านอักษรภาษาไทยก่อนได้อย่างยังดีเจน มีสีสันงดงาม ถึงคุณภาพล้นใจของเด็ก (ลามาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย 2515 : 56 - 62)

โดยทั่วไป รูปแบบในการเล่นอเนื้อหาของหนังสือภาพสำหรับเด็ก ถ้า แบ่ง โดยลักษณะ การประพันธ์แล้ว สำหรับเด็ก 2 ขวบคือ ร้อยแก้ว และร้อยกรอง (หน้าย ต้นหนัง 2525 : 126) ร้อยกรองนั้นมากเล่นอเป็นบทกลอนต่าง ๆ เพราะโดยปกติ เด็กยังอ่านบทกลอน (ลุพัตรา ชุมเกตุ 2524 : 76) บทกลอนที่เล่นอาจมีสีล้ำบทกลอนที่ง่าย ๆ ไม่เคร่งครัดในระเบียบแบบแผนนัก (ลุพัตรา ชุมเกตุ 2524 : 77) ผู้ใหญ่สามารถอ่านบทกลอนให้เด็กฟังอ่านหนังสือไม่ออฟฟังได้ และเด็กที่อ่านหนังสือออกแล้วก็จะอ่านได้เอง โดยผู้ใหญ่แนะนำให้อ่านเป็นลังหวะ เด็กจะรู้สึกลับบุกเหราะภิสัมพัลก์คล่องฉ่อง และอาจห่องจำได้บางบท เมื่อเรื่องจะแทรกความรู้เรื่องต่าง ๆ แก่เด็ก โดยเด็กไม่รู้คิดว่าอยู่กล่อง (ลุพัตรา ชุมเกตุ 2524 : 86)

หนังสือเด็กที่เล่นอเป็นร้อยแก้ว มากมีการดำเนินเรื่องราวดี แต่ตรงไปตรงมา ตอบค่าความของเด็กได้ทันทีว่า ใคร ทำอะไร ทำไม เมื่อไร และผลเป็นอย่างไร แสดงให้เห็นว่า ตัวละครในนิทานมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา (ลุพัตรา ชุมเกตุ 2524 : 98) ส่วนหน้านิทานประเพกษาอย่างนี้นั้น เด็กจะช่วยในการนับที่เป็นบทเครื่องหมาย กกว่า เป็นบทบรรยาย (หน้าย ต้นหนัง 2525 : 138)

ภาพประกอบเป็นทั่วไปของหนังสือสำหรับเด็ก (ธรรมศ ทองปาน 2525 : 68) และจะใช้ให้เด็กล่นใจหนังสือนิทาน (ธรรมศ ทองปาน 2525 : 68 เสิมพันธ์ กอร์ดอนมาลกุล 2522 : 2) เด็กชอบดูภาพมากกว่าอ่านเรื่อง เพราะเด็กสามารถอ่านเรื่องมาภาพได้ (วิริยะ สุรัสิงห์ 2524 : 84, เสิมพันธ์ กอร์ดอนมาลกุล 2522 : 2) และเกิดอาการมึน (วิริยะ สุรัสิงห์ 2524 : 84) ทั้งปั้งยื่นร่าง เลื่อนศีนตอนการให้กับเด็ก (เสิมพันธ์ กอร์ดอนมาลกุล 2522 : 2) ภาพประกอบที่ศิรันย์จะทำให้ผู้อ่านล่ามารถรับรู้และจำได้ (Winn 1980 : 120 - 133)

จากผลการวัดที่ผ่านมาปรากฏว่า ภาพทำให้เด็กเกิดการรับรู้ (สันทรัพย์ ไทยประยุทธ 2511 : 96, เป่วงศักดิ์ สันทรัพย์ 2525 : 25) และช่วยให้เด็กเกิดความคิดรวบยอดใน

เนื้อหานามธรรมไคส์ยากว่าการล่นด้วยคำ (Gropper 1966 : 37 - 69) ภาพประกอบควรเป็นภาพสีมากกว่าภาพขาวดำ (ลมกรง สัตว์ป่า 2515 : 68, ลุนท์ อุษาคร 2519 : 99 - 101, วุฒิ แตรสังข์ 2514 : 80, ฉินตอน ยันตรค่าลัตต์ 2514 : 57, พิรนุช พาลุธรักษ์ 2513 : 132, Chute 1980 : 10 - 18) เพราะภาพสีมีวิธีพลอยความชัดและความลึกในเชิงองค์เด็กต่อหนังสือ (ธรรมศักดิ์ ทองปาน 2526 : 18) สิ่งผลลัพธ์ของการเรียนรู้ (พิรนุช พาลุธรักษ์ 2503 : 132) ส้าหรับแบบของภาพที่นำมาใช้ก็ควรเป็นภาพมีลักษณะง่าย ไม่ลับซึ้ง (French 1952 : 90 - 95, Whipple : 1953) ส้าหรับแบบของภาพนั้น เด็กชอบภาพเขียนมากกว่าภาพถ่าย (พิรนุช พาลุธรักษ์ 2513 : 100 - 102)

นอกจากภาพนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ออกแบบแบบวางแผนหน้าตั้ง คำนึงถึง (บันลือ พฤกษาเวณ 2521 : 74 - 86) ได้แก่ วัสดุขนาดของภาพที่นำมาประกอบหนังสือว่าควรให้เหมาะสมส่วนกับวัยของเด็ก เด็กยิ่งเล็ก ภาพควรจะยิ่งโต เพื่อยิ่งให้เห็นชัดเจน เด็กยังแรกเรียนควรมีขนาดของภาพประมาณ 3 ใน 4 ของหน้ากระดาษ 1 ใน 4 ใช้ในการบรรยายภาพ ล้วนเด็กในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ภาพควรมีขนาดเล็กลง เพราะเด็กวัยนี้มองภาพเพื่อประกอบเรื่องที่อ่านเท่านั้น (ธรรมศักดิ์ ทองปาน 2526 : 80)

สิ่งของภาพที่บูรณาการความจริงจัง และลึกลับ ธรรมให้เด็กเกิดสนใจ การที่ลับลิดดงตามอย่างยิ่ง (หมาป่า ตันหยง 2525 : 202) เด็กมักจะชอบสีประกายແ曦 และสีลึกลับ โดยเน้นสีแครง เหลือง น้ำเงิน เอียว นอกจากรูปนั้น การใช้สีตัดกันจะทำให้สีมีลักษณะซับซ้อนขึ้น (หมาป่า ตันหยง 2525 : 204, ธรรมศักดิ์ ทองปาน 2525 : 70)

ตัวอักษรในหนังสือล้าหรับเด็กมีความสำคัญต่อการอ่านหนังสือเขียนกัน เพราะตัวอักษรมีลักษณะในการล้อร้าที่คุณค่าความชัดของหนังสือ และผลลัมภ์ที่จากการอ่านด้วยเหมือนกัน (ฉักรชัย คุกรากานจน 2523 : 221) ยนาถตัวอักษรของเด็กเล็กควรใช้ขนาดใหญ่และขนาดตัวอักษรนี้จะคงคู่กับลักษณะตามลำดับที่เจริญเติบโตขึ้น (ปราสาท เอียงทอง 2526 : 128) ส้าหรับสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในเรื่องตัวอักษรคือต้องอ่านง่ายลับตา ขนาด สี ตลอดจนความตัดกันของสีตัวอักษร กับสีพื้นหลัง ซึ่งสิ่งผลลัพธ์ของการเรียนรู้ยัง เด็กด้วย (McLean 1977 : 196 - 197 วิชัย ภูริษฐ์ 1515 : 55 - 56 บรรณ แย้มประทุม 2518 : 88 - 90 ศุภรัตน์ วงศ์เกษม 2520 : 73 พวน ลินوارชุก 2520 : 61 - 62 ลุกช์ รอตโพธิ์ทอง 2520 : 66)

หนังสือภาพ ควรมาตรฐานที่เหมาะสม มีอ ลัษ檀ากต่อการถือของ เด็ก (ปราศี เชียงกง 2526 : 97) ขนาดรูปเล่มที่เด็กชอบ ศิลป์ ขนาด 6 นิ้ว x 8.5 นิ้ว ซึ่งรูปเล่มอยู่ในแนวตั้ง (สมกร ลีลาภรณ์ 2516 : 56 - 90) สำหรับแนวโน้มยังไม่มีผู้ใดริบสิ่งว่า ขนาดใดที่เด็กชอบ ก็จะที่รูปเล่มภายนอกนั้น เป็นจุดแรกที่ต้องดูดความลับนี้ของเด็กด้วย (ปราศี เชียงกง 2526 : 79)

ในปัจจุบันนี้ หนังสือภาพสำหรับเด็กมีจำนวนมากมายในห้องคลาส ทั้งนี้เนื่องจากได้รับความสนใจและลั่นระฆัง ทั้งจากส้านักพิมพ์ของรัฐบาลและเอกชน (ธรรมรงค์ ทองปาน 2526 : 148 - 154 สุพัตรา ชุมเกตุ 2523 : 32 - 34) นอกจากนี้ยังได้รับความสนใจทั้งจากครูผู้ปกครอง และเด็กเพิ่มขึ้นตามลำดับ ซึ่งบรรดาผู้ผลิตต่าง ๆ ได้จัดพิมพ์หนังสือสำหรับเด็กขึ้นมากมาย ที่แตกต่างกันทั้งทางด้านรูปแบบและเนื้อหา แต่อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาว่า หนังสือสำหรับเด็กที่พิมพ์จำนวนมายในห้องคลาสนั้น ผลิตได้รูปแบบตามความคิดเห็นของผู้ผลิตและผู้เขียนข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือสำหรับเด็กหรือไม่ ซึ่งเรื่องนี้นับเป็นประเทินสำหรับนักเรียนใจ ทั้งนี้ เพราะหนังสือสำหรับเด็กนั้นแล้วแต่ละรายจะมีรูปแบบที่แตกต่างกัน ล้วนเป็นประโยชน์สำหรับเด็กทั้งสิ้น (พักยา ล่ายชัย 2519 : 26 ปราศี เชียงกง 2524 : 6 ละเมียด ลิมอักษร 2521 : 24)

รูปประลักษณ์ของ การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์รูปแบบหนังสือภาพสำหรับเด็ก

คำถามในการวิจัย

1. รูปแบบหนังสือภาพสำหรับเด็กที่ศึกษาวิธีรูปแบบอย่างไร
2. หนังสือภาพสำหรับเด็กที่มีอยู่ในตลาด มีรูปแบบตรงตามความคิดเห็นของผู้ผลิต และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านหนังสือภาพสำหรับเด็กหรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

1. หนังสือภาพสำหรับเด็กที่นำมาวิเคราะห์ เป็นหนังสือภาพสำหรับเด็กระดับประถมศึกษา

2. หนังสือภาพลักษณะรับเด็กที่นำมาไว้เคราะห์ เป็นหนังสือที่พิมพ์จำนวนน้อยระหว่าง พ.ศ.

2522 ถึง พ.ศ. 2526

3. การวิเคราะห์รูปแบบหนังสือภาพสำหรับเด็ก มุ่งศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปแบบเนื้อหา ภาพประกอบ ตัวอักษร และรูปเล่มของหนังสือ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 เนื้อหา พิจารณาในด้าน

ก. ประเภทเนื้อหา ได้แก่ บันเทิงคดี สารคดี และร้อยกรอง

ข. สักษณะการประพันธ์ ได้แก่ ร้อยแก้ว และร้อยกรอง

3.2 ภาพประกอบ พิจารณาในด้าน

ก. แบบของภาพ ได้แก่ ภาพถ่ายและภาพเรียน

ข. ขนาดของภาพ ได้แก่ 1 ใน 4 หน้า ครึ่งหน้า 3 ใน 4 หน้า และเต็มหน้า

ค. สีของภาพ ได้แก่ สีขาวดำ สี่อน สีล้วน

3.3 ตัวอักษร พิจารณาในด้าน

ก. แบบตัวอักษร ได้แก่ ตัวฝรั่งเคลื่อน ตัวฝรั่งเคลื่อนตัว ตัวฝรั่งเคลื่อนเงอน

และตัวธรรมชาติ

ค. ขนาดตัวอักษร ได้แก่ 36 ปอยท์ 30 ปอยท์ 24 ปอยท์ 18 ปอยท์ และ 16 ปอยท์

ง. สีตัวอักษร ได้แก่ สีดำ สีขาว สีน้ำเงิน สีน้ำตาล สีเขียว สีแดง

3.4 รูปเล่มหนังสือ พิจารณาในด้าน

ก. แบบรูปเล่ม ได้แก่ สีเหลี่ยมผืนผ้า แนวตั้ง สีเหลี่ยมผืนผ้าแนวนอน พับคลื่นๆ และรูปทรงต่างๆ

ข. ขนาดรูปเล่ม ได้แก่ ขนาดใหญ่ ($7'' \times 10''$) ขนาดกลาง ($5'' \times 7''$)

ແລະ ຂາດເຄີຍ (3" x 5")

ຄ. ປົກໜັງສົວ ໄດ້ແກ່ ປົກແຍັງ ແລະ ປົກອ່ອນ

ຊ. ກະຕາມພິມທີ່ເນື້ອເຮືອງ ໄດ້ແກ່ ກະຕາມປົກົມ ກະຕາມປອນດີ

ກະຕາມອາຫຼື ກະຕາມກລົວ

ລ. ການເບີບເລີ່ມ ໄດ້ແກ່ ເບີກ ເບີຫ້າງ ເຈົ້າຮ້ອຍລາວທີ່ອພລາລືຕິກ

ແລະ ໄລສັນກາກາວ

ຄຳລົງກັດຄວາມຂອງກາຮົງສົຍ

1. ໜັງສົວພາພລົ້າຮັບເຕີກ ໝາຍຖື່ງ ໜັງສົວພາພປະເກທີ່ໃຫ້ຄວາມບັນເກີງ ໃຫ້ຄວາມ
ລຸ່ມກລົນານເພລີດເພລີນແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ດ້ານຕ່າງ ທ່າງ ສົວພາພລົ້າຮັບເຕີກ ໃນຕົວໆໄໝ່ເປັນ
ທົ່ວສົວແບບເຮົຍນ

2. ຂູ່ປະເທົ່ານັ້ນ ໝາຍຖື່ງ ສັກຄະກາງກາຍພາພຂອງໜັງສົວພາພລົ້າຮັບເຕີກ ຢື່ງມີອັນດີ
ປະກອບສຳຄັງ ສົວ ກາຣເລີນອເນື້ອຫາ ພາພປະກອບ ຕ້ວອກໍາຊຣ ແລະ ຂູ່ປະເລີ່ມ

3. ຂູ່ປະເທົ່ານັ້ນ ໝາຍຖື່ງ ສັກຄະກາງເນື້ອຫາທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທັງ ໃນດ້ານສັກຄະ
ເຮືອງແລະ ສັກຄະກາປະກປະກັນ

4. ພາພປະກອບ ໝາຍຖື່ງ ພາພທີ່ຜົລິຕິ່ນ ເພື່ອປະກອບເນື້ອເຮືອງ ອົງໂພເທື່ອອົບາຍເຮືອງ
ຮາວໃຫ້ດົຈເຈນແລະ ເພື່ອຕົກແຕ່ງໜັງສົວໃຫ້ລ່ວຍຈານ

5. ຕ້ວອກໍາຊຣ ໝາຍຖື່ງ ຕ້ວອກໍາຊຣທີ່ໃຫ້ພິມທີ່ໜັງສົວເຕີກ ຢື່ງນີ້ຂູ່ປະເບີບ ຂາດ ແລະ ຕ້ວ
ວັກໍາຊຣທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

6. ຂູ່ປະເລີ່ມ ໝາຍຖື່ງ ສັກຄະກາຍນອກທ້າວີປອງໜັງສົວ ວັນໄດ້ແກ່ ຂາດແລະ ແບບຂອງ
ຂູ່ປະເລີ່ມ ຕລອດຄຸນ ປົກໜັງສົວ ກະຕາມທີ່ໃຫ້ພິມທີ່ເນື້ອເຮືອງ ແລະ ການເບີບເລີ່ມ

ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย

1. เพื่อให้เห็นลักษณะแบบของหนังสือภาพล้ำหรับเด็กที่ลักษณะหน้าย
2. เพื่อเป็นแนวทางล้ำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการทำหนังสือเด็ก จะได้เป็นข้อพิจารณาและค้นคว้าถึงการผลิตหนังสือภาพล้ำหรับเด็กที่เหมาะสมล่ม